

[Lars Emil Johansen.]

Det samme gælder vore bestræbelser på at udvide den grønlandske laksekvota fra de nuværende 1.100 t op til i nærheden af de 2.000 t. Også her må der fra grønlandsk side lyde en indtrængende appel til regering og folketing om at forstå den alvorlige situation, det grønlandske fiskeri er udsat for for tiden, og på baggrund heraf være medvirkende i bestræbelserne for at overbevise andre fiskerinationer om, at vor nuværende laksekvota slet ikke svarer til den betydning, som laksefiskeriet har for den grønlandske fiskerination.

Til slut nogle få bemærkninger om et forestående nyt kapitel i Grønlandspolitikken, nemlig olie- og minepolitik. Der er overvejende sandsynlighed for, at vi i Grønland står foran en ny epoke i udviklingen. Der er meget, der tyder på, at der forestår olie- og mineindustri i Grønland. Dette kan komme til at være altafgørende for vor fremtid i Grønland. Derfor er det også bydende nødvendigt at indse, at det grønlandske folk må have en afgørende indflydelse på udviklingen af dette område. Det er nødvendigt med en direkte grønlandspolitisk styring af disse ting, hvis forgangne tiders politiske fejltrin skal undgås. Udviklingen på mine- og olieindustriens område må og skal styres fra Grønland af grønlandske politikere. Dette kan ske ved at opføre dette område på listen over de grønlandske særanliggende i det hjemmestyre, vi er i færd med at indføre i Grønland.

Der er selvfølgelig dem, der siger, at et så stort område kan grønlanderne da ikke magte at styre politisk. Ja men hvis dette er sandt, hvorfor i alverden skal vi så åbne dørene for olie- og mineindustri i Grønland? Vil det i så fald ikke være det mest logiske og rigtige at vente, til de grønlandske politikere bliver i stand til at have politisk styring på olie- og mineindustrien? Med andre ord: lad være med at klare hele opgaven for os på dette område. Lad Grønlands landsråd overtage administrationen og den politiske styring af dette område, så vi ikke gentager så mange kolonimagters udnyttelse af kolonierne med katastrofale følger for kolonibefolkningen. Hvis Grønland fortsat skal hedde Kalátlitnünát, må det grønlandske folk bevare ejendomsretten til deres land og dets rigdomme.

Brusvang (CD):

Under valgkampen vovede centrum-demokraterne den påstand, at en stemme på socialdemokratiet eller en stemme på venstre nok ville gøre disse partier stærkere, men samtidig stædigere, hvorimod en stemme på midterpartierne — M, C og Q — ville gøre disse stærkere, men samtidig gøre både socialdemokratiet og venstre smidigere. Nu er dette ikke længere en påstand. Nu er det en realitet, som vi alle har været vidne til. Socialdemokratiet gik efter sin størrelse lidt frem og blev lidt stædigere. Venstre gik efter sin størrelse kolossalt frem og blev meget stædigere end tidligere. Den dom, der blev udtalt af vælgerne, er selvfølgelig inappellabel. Vi flæber ikke over resultatet, men vi er på den anden side overbevist om og har tillid til, at vælgerne, som er blevet vidne til dette resultat, også vil drage konsekvenserne heraf ved det næste valg.

Jeg vil gerne i tilslutning til de betragtninger, mit partis ordfører kom med, fremføre nogle yderligere principielle betragtninger om, hvad de 4 mandater, som centrum-demokraterne råder over, efter vor opfattelse skal bruges til.

Der er ingen, der skal være i tvivl om, at selv om vi kun har 4 mandater, så skal disse nok blive brugt både positivt og konstruktivt. Vi vil ikke være bange for i givne situationer, hvor det drejer sig om lovgivningens udformning, at være de mandater, der eventuelt bliver udslagsgivende.

På den anden side tilsiger jo reduktionen fra 14 mandater til 4 mandater også en vis klædelig beskedenhed, og det vil sige, at man må gøre sig klart, at den chancesejls, som vi oplevede i 1974, det var ikke lykken, og vi vil ikke i den ny situation hverken være de 4 mandater, der skal vælte en regering, eller de 4 mandater, som skal sikre en regerings overlevelse.

Vi var ved sidste valg et nyt parti, og et nyt parti har, som alle ved, en række problemer, som er ganske naturlige. Man skal opbygge en partiorganisation, man skal udforme et program. Det vil sige, at for vort vedkommende gik 1974 — bortset fra, at vi skulle bruge vore kræfter her i tinget — i vidt omfang med at få et partis struktur bygget op og få alle lederposter besat og få udformet et program. Dette arbejde var